

[Haugberg.]

tydning for Skive, er Spørgsmaalet om Thyborøn-Kanal. Naar alt tages i Betragtning, er det Spørgsmaal maaske endda af større Betydning for Byen end Banegaardsflytningen. Skønt den højtærede Trafikminister allerede har berørt Spørgsmaalet, vil jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger derom. I Februar 1936 nedsatte Ministeren for offentlige Arbejder et Udvalg til Undersøgelse af Thyborøn-Kanalens Bevarelse. Udvalget afgav Betænkning 1. Februar 1937 og kom til det Resultat, at Tangerne ikke i det lange Løb kunde beskyttes hverken ved Anlæg af Høfder eller Parallelværker. Udvalget bestod af særlig sagkyndige, og det varede derfor ikke længe, før den Anskuelse bredte sig, at det blev nødvendigt at lukke Kanalen. I 1936—37, da Spørgsmaalet kom saa stærkt frem, fik mange det Indtryk, at der ved Kanalen kunde ske en Sammenbrydningskatastrofe naarsomhelst. Der er nu imidlertid gaaet 8—9 Aar siden, uden at der er indtruffet nogen Katastrofe, skønt vi i disse Aar har haft ret svære Storme — en enkelt endogsaa særlig stærk —, og hvem ved: maaske kan der gaa mange Gange 8—9 Aar, uden at der sker noget, men Spørgsmaalet bør, som det allerede er sagt, snarest muligt tages op til ny Prøvelse og Undersøgelse, baade af Hensyn til Fiskerne og af Hensyn til den Befolkning, der har store og livsvigtige Interesser i Forholdet til Kanalens Lukning eller Ikke-Lukning.

Fiskernes Interesser i Kanalens fremtidige Eksistens er saa aabenbare, at jeg ikke her skal komme ind paa en Omtale af disse; derimod vil jeg omtale lidt af de Interesser, Spørgsmaalet har for de 6 vestlige Limfjordshavnebyer. Siden Thyborøn-Kanal for ca. 30 Aar siden blev uddybet, har der mellem de 6 Havnebyer været Samarbejde om Limfjordens Besejlingsforhold. I Aarene indtil Krigens Udbrud steg den indgaaende Godsmængde ved disse Havne fra 109 000 til 380 000 Tons aarlig. Disse Tal er et Vidnesbyrd om, hvor betydelig Interesse Thyborøn-Spørgsmaalet har for disse Limfjordshavnebyer. I den Tidsperiode, der her er Tale om, er Indbyggerantallet i Skive fordoblet, saa man vil forstaa, at Kanalspørgsmaalet her er af særlig Betydning. De Midler, der er anbragt i selve Havnenes Anlæg og i de dertil knyttede Kajer,

Kraner, Havnepladser, Pakhuse og meget andet, løber op i adskillige Millioner Kroner, saa Byraadens Interesser i Kanalens Skæbne er sikre nok, men mange, mange Arbejdere og private erhvervsdrivende har Interesser, der ikke er mindre stærkt knyttet til den Stilling, der bliver taget til Løsningen af Spørgsmaalet om Kanalen. Baade Byraadene og Befolkningen i de omtalte Omraader kan henvise til en rig Udvikling, siden Uddybningen af Kanalen fandt Sted. Og mange mener, at denne Udvikling kan fortsættes, hvis Gennemsejlingen bevares, sikres og forbedres.

Nu, da Krigen er forbi, og Forholdene igen tillader det, har Byraadene og Befolkningen i de interesserede Omraader Krav paa, at en Løsning fremmes mest muligt. Det er nemlig rigtigt, som den højtærede Minister har sagt, at saa længe Sagen ligger uløst og hen i det uviste, saa er der spærret for alt det Initiativ, der staar i Forbindelse med hele Spørgsmaalet. Den højtærede Trafikminister har været paa Besøg i Thyborøn og haft en Sammenkomst med en Del af de interesserede i Sagen, og kan man tro Avisreferaterne efter Ministerbesøget deroppe, saa er Ministeren jo ikke nu længere nogen uforbeholden Tilhænger af Kanalens Lukning. Og det vil jeg anse for meget heldigt. Skulde en ny Undersøgelse nemlig vise, at der i den sidste halve Snes Aar ingen nævneværdig Føringelse er sket af Høfderne eller Parallelværkerne, saa er der formentlig ikke ringe Haab om, at Thyborøn-Kanal kan bevares og forbedres, saa at saavel Fiskerne som den øvrige interesserede Befolkning ikke blot kan bevare Resultaterne af den hidtidige Udvikling, men maaske endogsaa faa denne Udvikling fortsat.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han allerede har taget Sagen op, og jeg henstiller, at han for alle Parters Skyld sætter størst mulig Kraft ind paa at naa en Løsning snarest for Kanalens Vedkommende.

Jeg vil gerne henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. For ikke saa lang Tid siden, lige før Jul, blev der vedtaget en midlertidig Ordning af Skoleforholdene for Mindretallet i Sønderjylland, og en Kommission arbejder nu paa at udforme en blivende Ordning. I Sønderjylland — og vel for Resten ogsaa i det øvrige Land — er der mange, der ønsker